

Вечір

Зеров Микола Костянтинович

У синій синяві рогаликом округлим
Став жовтий молодик, і ніч обводить углем
Понад дорогою самотній кипарис.
Авунди вогкий яр ожиною заріс,
І зносить над струмком тополь верхи стрімчасті.
Ходімо, де яйли обочини скелясті
І темний оксамит Гурзуфського сідла
Злила в єдине тло напівпрозора мла, —
Щоб круговид морський пустельний, синій, голий
Заклинився в огні і гомін суходолу,
Як сум за тьмяністю розлогих рік і нив, —
У безтурботний лад відпочиванських днів.

8.06.1934

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/vechir